

Prima instanță: Judecătoria Strășeni (sediul central), judecător – M. Grosu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎNCHEIERE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Fixton Proiect”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat către Consiliul com. Micăuți, r-nul Strășeni, intervenient accesoriu SRL „Fixton Proiect”, cu privire la contestarea deciziei nr. 5/11.12 din 04.10.2016 „Cu privire la vânzarea terenului”,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, casată hotărârea Judecătoria Strășeni (sediul central) din 23 martie 2017, fiind pronunțată o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă și s-a anulat decizia Consiliului com. Micăuți, r-nul Strășeni nr. 5/11.12 din 04.10.2016 „Cu privire la vânzarea terenului”,

c o n s t a t ă :

La data de 13 decembrie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată către Consiliul com. Micăuți, r-nul Strășeni, intervenient accesoriu SRL „Fixton Proiect”, solicitând anularea deciziei nr. 5/11.12 din 04.10.2016 „Cu privire la vânzarea terenului”.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a efectuat controlul de legalitate al deciziei Consiliul com. Micăuți nr. 5/11.12 din 04.10.2016 „Cu privire la vânzarea terenului” și a constatat că aceasta a fost adoptată cu încălcarea legislației în vigoare. Astfel, prin decizia menționată, Consiliul com. Micăuți a decis vânzarea terenului cu nr. cadastral

nr.XXXXXXXXXX, cu destinația agricol și suprafața de 0,9998 ha, situat în extravilanul com. Micăuți, regiunea Carierei Micăuți-I, proprietate a UAT Micăuți.

Reclamantul a făcut referire la art. 77 alin. (3) al Legii nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, care prevede că bunurile domeniului privat al unității administrativ-teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă, ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii și la art. 2 alin. (7) din Legea nr. 91 din 05.04.2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor.

În așa mod, potrivit reclamantului, Consiliul com. Micăuți nu era în drept să dispună vânzarea directă a terenului proprietate a unității administrativ-teritoriale, ci doar prin procedura licitației.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni (sediul central) din 23 martie 2017, cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat către Consiliul com. Micăuți, r-nul Strășeni, privind anularea deciziei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 10 aprilie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Strășeni (sediul central) din 23 martie 2017 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, a fost admis apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, casată hotărârea Judecătorei Strășeni (sediul central) din 23 martie 2017, fiind pronunțată o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă și s-a anulat decizia Consiliului com. Micăuți, r-nul Strășeni nr. 5/11.12 din 04.10.2016 „Cu privire la vânzarea terenului”.

La data de 11 august 2017, SRL „Fixton Proiect” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Susține că, reieșind din configurația terenului și amplasarea acestuia, nu poate fi format ca un bun imobil aparte, respectiv decizia administrației publice locale privind înstrăinarea terenului la prețul normativ, este una întemeiată și legală.

La data de 12 octombrie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia, cu menținerea în vigoare a deciziei contestate.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs și în referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Fixton Proiect”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul

acestui cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Fixton Proiect”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Fixton Proiect”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari